

Selvmordet (Final)

By

8.Klasse

SCENE 1: KØKKEN OG BADEVÆRELSE / INT. / DAG

Sara og Jonas går ind i huset med poser i hænderne. De sukker, lægger poserne på bordet og sætter sig. Der står en spilledåse på bordet.

JONAS:

"Jeg tror ikke at kagen vil hjælpe på fars humør Sara.

SARA:

"Selvfølgelig vil den det."

JONAS:

"Kom nu Sara. Han har haft det virkelig dårligt på det sidste."

SARA:

"Vil du ikke i det mindste prøve. For fars skyld?"

Jonas tager spilledåsen op og leger med den.

JONAS:

"Han har haft det virkelig skidt. Han taler ikk' engang med os."

SARA:

"Og?"

JONAS:

"Han er altså vores far. De er bare en af de ting fædre gør"

SARA:

"Nu bager vi altså kage Jonas. Du ved at den gør far ked af det

JONAS:

"Er han bange for farven lysserød eller hvad?"

SARA:

"Hold kæft og hent 4 æg, okay?"

Sara sætter spilledåsen væk. Hun tager også skåle og et piskeris ud af skufferne. Jonas taber et af æggene.

SARA:

"Ej, hvad har du nu gjort Jonas?"

(FORTSAT)

JONAS:

"Det var ikke med vanilje! Jeg mener vilje. Kan du ikk' lige give mig køkkenrullen?"

SARA:

"Der ikke noget tilbage. Jeg går lige på toilettet og henter toiletpapir!"

JONAS:

"Jeg henter et nyt æg..."

SARA:

"Vær stille, far ligger sikkert og sover."

JONAS:

"Han sover også bare 24/7. Skynd dig!"

Sara har besvær ved at åbne døren. Da hun får den åbnet begynder hun med at skribe. Faren hænger der, livløs. hun lukker døren med et stort smæk og begynder at græde

NOGET TID SENERE

SCENE 2: SKOLEGANG / INT. / DAG

Sara går på gangen, og ser allesammen stå. De kigger på hende, og hvisker til hinanden. De kigger alle ned, når sara kommer tæt på, men Sara ser også ned på jorden. Hun går hurtigt hen til knagerne. mange fra klassen nærmer sig

DRENG 1:

"Hej Sara. Hvordan går det? Jeg håber du har det fint, efter det der... du ved.."

PIGE 1:

"Ja. Det er bare så syndt for din far. Prøv lige tænk..."

PIGE 2:

"Er det de siger virkeligt rigtigt? Hang han bare der? OMG, så må han da have haft det skidt"

Sara ser sig omkring, og ser at hun er omringet af hele klassen.

(FORTSAT)

SARA:

"Jeg vil helst ikke at tale om det."

DRENG 2:

"Ej, kom nu sara vi vil gerne vide lidt mere"

Daniel går over til klassen.

DANIEL:

"Slap nu af venner. Giv hende lidt plads"

De kigger fornermet på ham og går væk

SARA:

"Tak"

DANIEL:

"Nåh. Har du brug for noget?..."

SARA:

"Hmm, nej tak..."

DANIEL:

"Jeg har taget nogle noter... Fra alle de timer du er gået glip af"

SARA:

"Tak..."

DANIEL:

"Hvordan går det ellers?"

SARA:

"Fint..."

DANIEL:

"Hvis der er noget jeg kan hjælpe med så sig til. Og omkring det der... du ved.. med din far. Det er så syndt for din far. Håber i er okay..."

SARA:

"Han er en idiot. Jeg gider ikk' tale om ham."

DANIEL:

"Det er bare... jeg vidste ikke at han var så deprimeret."

Sara får det ubehageligt, og hendes øjne bliver våde.

DANIEL:
"Undskyld for det, jeg vi-"

SARA:
"Nej nej, du behøver ikke at sige mere."

DANIEL:
"Undskyld Sara."

SARA:
"Det er helt okay."

DANIEL:
"Jeg ville bare spørge ind til hvordan dig og Jonas havde det..."

SARA:
"Vi har det godt. Det er jo sket, og vi kan ikke gøre noget."

Daniel holder Sara om skulderen og kigger hende i øjnene.

DANIEL:
"Du har mit nummer, du kan bare ringe eller skrive hvis der noget. Vi ses til timen."

SARA:
"Ok. Vi ses."

Daniel går ind i klassen, og Sara får et smil på læben.

SCENE 4: KØKKEN / INT. / DAG

Sara går ind af døren og sætter sig ved spisebordet. Med det samme går hendes lillebror Jonas ind.

SARA:
"Nå men hvordan gik det i skolen i dag?"

JONAS:
"Fint. Alle spurte ind til far. Hvad med dig?"

SARA:
"Det var fint nok, men det var kun Daniel jeg følte jeg kunne tale med..."

(FORTSAT)

JONAS:

"Du er sgu' tidligt på den hva'?"

Sara kigger på ham med et irriteret blik.

JONAS:

"Hvad nu?"

Pludselig bliver de afbrudt af Saras telefon. Det er Daniel der ringer. Sara ser det er ham, men gider ikke rigtig at tage den.

SARA:

"Nå, hvad var det nu jeg sagde?"

JONAS:

"Øh, skal du ikke tage telefonen?"

SARA:

"Øh, jo, skal du ikke fucke af?"

Sara tager telefonen.

DANIEL:

"Hej Sara, hvad laver du?"

SARA:

"Ikke så meget, jeg sidder bare.
Hvad med dig?"

DANIEL:

"Jeg har det fint. Jeg ville bare
spørge om du ville mødes"

Jonas kigger nysgerrigt på Sara. Sara signalerer at han skal gå med sine hænder, men Jonas sætter sig bare ved siden af hende.

DANIEL:

"Hallo! Er du der?"

SARA:

"Ja, undskyld, hvad var det nu du
sagde?"

DANIEL:

"Jeg ville bare spørge om du ville
mødes. Jeg kunne hjælpe med
lektier"

Jonas kigger forvirret på Sara.

SARA:
"Jeg ved ikke helt. Min lillebror er alene hjemmme, er det overhovedet det rette tidsp-"

JONAS:
"Hvad siger han?"

Hun trykker på lydløs

SARA:
"Hold lige kæft! Jeg kan jo ikke høre noget"

JONAS:
"Kom nu Sara. Du sagde at han er den eneste du kan tale med"

SARA:
"Jo, men det betyder ikke at jeg har lyst til at tale med ham"

JONAS:
"Sara. Du har brug for at snakke med nogen andre end mig"

SARA:
"Jeg orker det virkeligt ikke"

JONAS:
"Du må komme videre Sara. Hvad ville far sige hvis han så dig sådan her."

SARA:
"Det ved du ikke noget om. Han var der aldrig!"

Jonas hiver telefonen ud af hånden på hende, og begynder at tale.

JONAS:
"Hej, det Jonas. Og jeg gætter på du er Daniel? Du må komme her over lige nu... Kan du det?.. Fint, vi ses om lidt"

Jonas lægger røret på, og giver Sara telefonen.

SARA:
"Du er så irriterende"

SCENE 5: SOVEVÆRELSE. INT. AFTEN

Det ringer på døren

Daniel og Sara går ind på hendes værelse. Daniel ser sig om, og tager sin jakke af.

DANIEL:
"Tak fordi jeg måtte komme."

SARA:
"Tak fordi du ville komme"

De sætter sig begge på hendes seng.

DANIEL:
"Har du lyst til at tale om det hele"

SARA:
"Nej. Ikke rigtigt"

DANIEL:
"Er du sikker?"

SARA:
"Jeg troede at du kom for at hjælpe med lektier"

DANIEL:
"Jo, men-"

SARA:
"Hør. Jeg har slet ikke lyst til at tale om det. Jeg er fucking træt af det hele!"

DANIEL:
"Undskyld"

SARA:
"Folk siger altid at det er syndt for min far. Hvad med mig!? Er det ikke syndt for mig!?"

DANIEL:
"Jo, selvfølgelig er det syn-"

SARA:
"Du forstår det ikke Daniel. Det er hans skyld at han døde. Folk kan bare ikke se det!"

Daniel rækker hånden ud så han kan berolige hende.

(FORTSAT)

SARA:
"Du skal ikke røre mig. Skrid ud af
mit værelse! Lige nu!"

DANIEL:
"Undskyld Sara..."

SARA:
"SKRID UD!"

Daniel går ud af værelset. Sara får sit trip. Hun kigger på et billede hun har af sin far og river det itu. Hun går over til sit skrivebord og skubber alt ned. Sara råber:

SARA:
"Er det ikke syndt for mig?!"

Ud af spilleedåsen falder et brev. Det bliver sort om øjnene for hende. Hun får flashback til den dag hun fandt sin far. Hun bliver svimmel, og falder. Jonas og Daniel løber ind af døren, og rusker til hende. Hun vågner ikke, og Daniel råber:

DANIEL:
"SARA!"

Jonas og Daniel sidder ved kanten af hendes seng. De kigger på Sara der vågner op.

JONAS:
"Hej Sara. Er du ok?"

SARA:
"Ja, det tror jeg!"

JONAS:
"Hvad skete der for dig? Du
flippede ud på Daniel. "

Sara kigger på Daniel, der prøver at undgå øjenkontakt

SARA:
"Daniel?"

DANIEL:
"Ja?"

Han kigger stadig ikke på hende.

SARA:
"Undskyld..."

DANIEL:

"Det er fint..."

SARA:

"Jeg havde ikke ret til at råbe sådan. Jeg er bare så forvirret."

Hun får våde øjne. Daniel rækker sin hånd ud for at holde hendes

DANIEL:

"Sara. Hør. Det er helt ok. Jeg ville aldrig kunne klare mig i din situation."

De smiler til hinanden. Hun får øje på brevet.

SARA:

"Hva' det? Det var der ikke før. Hent den lige Jonas"

Daniel og jonas kigger begge to på brevet. Jonas rejser sig få at hente det og giver det til sara. Sara læser brevet. Hun kigger op på Jonas

SARA:

"Det er et brev fra mor til far"

Jonas kigger nysgerrigt, og sætter sig tæt ved hende.

JONAS:

"Læs det højt Sara!"

"Kære William

Jeg er virkelig ked af det men jeg er nødt til at gøre det forbi. Vi to er ikke gode for hinanden. Jeg ved du aldrig vil forstå det, men jeg har mødt en anden. Og jeg er nødt til at gå. "

SARA:

"Jeg vidste aldrig helt hvorfor hun egentligt gik fra ham. Men hun var åbenbart forelsket i en anden."

Sara triller en tåre eller to. Hun kigger på Jonas, og krammer ham.

SLUT.